

Glønborg (KRF):

Den ordning, som lovforslaget lægger op til, er fuldstændig i tråd med Kristeligt Folkepartis holdning på dette område. Det er dejligt at få fastslået, at arbejdsgiverne også har et ansvar for og en interesse i at have veluddannede medarbejdere, og at vi fra samfundets side også tilkendegiver, at vi er interesseret i, at folk på arbejdspladserne har mulighed for at få en god uddannelse. Vi har intet at indvende imod, at der er et samarbejde imellem det offentlige og virksomheden om, at uddannelsen netop bliver tilpasset det, som virksomheden har brug for, og at man derfor deler udgifterne.

Udmærket forslag.

Berlau (FK):

Nu har forslaget ikke noget at gøre med, at arbejdsgiverne er interesseret i at få en veluddannet arbejdskraft. I den udstrækning arbejdsgiverne kunne benytte abekatte til at udføre arbejdet, ville de foretrække den slags arbejdskraft frem for selvstændigt tænkende mennesker.

Dette lovforslag er vel bare en yderligere dokumentation for den påstand, som har været fremført en lang række gange, men som især fra borgerligt hold er blevet afvist, idet man har sagt, at man ikke i Danmark har statsubsidier af betydning til danske arbejdsgivere. Det er jo en diskussion, vi med mellemrum får, hvor de borgerlige med ynk i stemmen forklarer, at sådan noget kender de ikke en pind til overhovedet.

Vi mener nu nok, at forslaget her går i den rigtige retning alligevel, og vi er positive over for det.

Det, der er den store, tilbagevendende diskussion, er spørgsmålet om, hvilken af de klasser, der eksisterer her i Danmark, der rager det meste til sig af den fælles kage, der ligger i statskassen. Og dér må vi erkende, at især arbejdsgiversiden og dermed de borgerlige partier er dem, som i øjeblikket er i stand til at rage den største del af kagen til sig.

Men vi er som sagt positivt indstillet over for lovforslaget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg skal takke for den enstemmige opbakning. Det eneste bedrøvelige, vi har fundet i den enstemmige opbakning, er, at det overho-

vedet ikke kommer i aviserne i morgen, at Folketinget enstemmigt vedtager arbejdsministerens forslag. Det kommer kun i aviserne, hvis vi er uenige. Det er da egentlig en skam, at man ikke somme tider får markeret, at der altså også er ting, som Folketinget vedtager i fuldkommen enighed. Det regner jeg med at vi gør, for de spørgsmål, der bliver rejst, tror jeg ikke kan afsløre overraskelser, som får nogen til at skifte mening.

Jeg vil godt til hr. Bakholt sige, at de overvejelser, der i forbindelse med lovkatologet var om at fjerne de ekstra 25 pct., var overvejelser, der gik ud på, at det i forvejen er sådan, at det er virksomhederne, der betaler løn, mens de ansatte er på kursus, og så er det virksomhederne, der får godtgørelsen. Så det var altså tilskuddet til virksomhederne, der på den måde var tænkt sat ned.

På et møde i Industripolitisk Kontaktudvalg, hvor vi drøftede produktivitet, nævnedes tre forbundsformænd, Georg Poulsen, Anton Johannsen og Hardy Hansen, at de ikke mente, at den forudsætning holdt. Hardy Hansen fremsendte dokumentationsmateriale, som jeg senere har haft lejlighed til at drøfte med ham, og da det viste sig, at den forudsætning ikke holdt, så fjernede vi den del af lovforslaget, allerede inden vi sendte forslaget ud til høring. Det er altså et udtryk for vores åbne og fordomsfrie holdning i forhold til fagbevægelsen, at får vi oplysninger, der ændrer på vore forudsætninger, bruger vi de nye oplysninger ved at basere vores lovforslag på de kendsgerninger, vi på den måde får på bordet.

Det er da også sådan, at det er i forbindelse med høringen af parterne, at spørgsmålet om forskellen mellem de ansatte og dem, der er kommende ansatte, er kommet op. Det vil jo være sådan, at de kommende ansatte ved at få den fulde godtgørelse bliver på deres dagpenge-niveau, hvorimod det er klart, at når en virksomhed sender sine ansatte på et virksomhedstilpasset kursus, så er det virksomheden, der betaler løn og/eller godtgørelse til de pågældende ansatte undervejs.

Derfor vil de ansatte – sådan vurderer jeg lovforslaget – mindst få det samme som de arbejdsløse, der er på vej til at blive ansat, fordi de typisk vil få lønnen, som trods alt stadig væk er højere, i de fleste tilfælde, end dagpengene. Jeg mener altså ikke, der er et problem af den karakter, som hr. Jørgen Estrup kunne frygte.